

Folketingets Retsudvalg

Dato: 7. april 2006

Folketinget har i skrivelse af 24. marts 2006 (ad L 146) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 9:

Spørgsmål 9:

”Mener ministeren ikke, at grænserne for rimelighedskompensationen (50.000 kr. og 135.000 kr.) er for snævre?”

Svar:

Lovforslagets ene kompensationsmulighed er en rimelighedsbestemmelse, der skal sikre de – typisk ældre – ægtefæller, der af den ene eller anden grund blot er havnet i en pensionsmæssigt relativ dårlig situation. Muligheden skal imidlertid ses i snæver sammenhæng med forslagets anden kompensationsmulighed (fællesskabskompensation), idet adgangen til rimelighedskompensation således skal samle de ægtefæller op, der ikke ”kvalificerer” sig til kompensation efter fællesskabskompensationsreglen, men alligevel er urimeligt stillet pensionsmæssigt. Da forslagets regler om kompensation alene har sigte på pensionsmæssige uligheder, er det vigtigt, at der – i forhold til de eksisterende muligheder for kompensation og vederlag – er tale om både målrettede og afgrænsede bestemmelser.

Efter ministeriets opfattelse bør pensionsudligning ikke ske i tilfælde af mindre forskelle i ægtefællers pensionsordninger. Derfor er det foreslået, at rimelighedskompensation kun skal ydes, hvor der er stor forskel i ægtefællernes pensionsordninger, og at dette indebærer, at en årlig forskel i de løbende udbetalinger før skat på op til 50.000 nutidskroner ikke normalt kan anses for en stor forskel. Dette hænger også sammen med, at offentlige ydelser ikke indgår i vurderingen af størrelsen af ægtefællernes pensionsrettigheder. Med en beskatning på 40-50 % betyder en sådan forskel i pensionernes størrelse en forskel på 25-30.000 kr. i årlig disponibel indkomst. På denne baggrund synes denne ”beløbsgrænse” ikke for snæver.

Betaling af kompensation efter denne regel skal som nævnt samle de ægtefæller op, der ellers ville være stillet *urimeligt i pensionsmæssig henseende*. Dette fører efter ministeriets opfattelse til, at en ægtefælle, der i kraft af sin egen pensionsordning er sikret en livsvarig årlig pension på 135.000 nutidskroner (også før skat og uden folkepension), ikke som udgangspunkt kan anses for urimeligt stillet i pensionsmæssig henseende. Beløbet svarer til den årlige pension, som en faglært tjenestemand med fuld pensionsalder, der fratræder på grund af alder ved det 62. år, ville kunne opnå ved sit 65. år.

Begge ”beløbsgrænser” er ikke absolutte og skal endvidere tilpasses udviklingen.

Ministeriet skal endelig bemærke, at ægteskabslovens § 56 fortsat vil finde anvendelse ved siden af forslaget kompensationsregler og således kunne føre til yderligere kompensation, hvis den pensionsmæssigt bedst stillede ægtefælle f.eks. også ejer betydelige særjemedler. Til udvalgets orientering vedlægges som bilag til besvarelsen en afskrift af ægteskabslovens § 56.

Lars Barfoed

/Charlotte Meibom